

JAVNIM PRIJEVOZOM NA PETROVU GORU

Prošle je godine, uspostavom planinarske obilaznice »Petrova gora« i uključanjem najvišeg vrha – Petrovca (512 m) u Hrvatsku planinarsku obilaznicu, ova značajna i na svoj način lijepa hrvatska gora vraćena u okrilje hrvatskog planinarstva. Pohvale za tu akciju stizale su s raznih strana, ali pažljivo je uho moglo čuti i nekoliko prigovora. Jedan od njih – da na gori nema vidika i vidikovca – nije tako lako uspješno riješiti jer je toranj na Magarčevcu ipak samo komunikacijski toranj (i k tome još uvijek nije dostupan), a uspon na spomenik na Petrovcu je opasan, pa i neugodan. Dakle, vidikovac će se još morati pričekati, ali drugi prigovor je riješen i o njemu govori ovaj članak.

Naime, tijekom prošloga ljeta i zime PD »Šumar« je markiralo dva nova planinarska puta, koji omogućavaju da svatko tko želi obići Petrovu goru ujutro sjedne na autobus za Topusko, siđe u Gvozdu i uspne se na najviši predio Petrove gore, gdje ima vremena obići

sve znamenitosti, udariti žig KT HPO i čak tri KT obilaznice Petrova gora, a potom izabrati kojim putem želi sići na Muljavu. U lovačkoj kući na Muljavi može se dobro odmoriti, ponešto pojesti i popiti, a potom lagano nastaviti šumom na Biljeg i tamo pričekati autobus. Izvedivo, razmjerno lako, a sadržajno i lijepo.

U Gvozdu staza počinje na napuštenoj željezničkoj stanici, odakle najprije nekoliko stotina metara duž pruge, a potom preko nje južnim pravcem dolinom Bistrice do šume i podnožja gore. Taj dio puta traje 50 minuta i većim se dijelom pruža vidik na Petrovu goru. Vrijedi se odmoriti na ugodnom izvoru 15 minuta od stanice. Kad stignete na rub šume (i planine), odmah, ni 50 m dalje, naći ćete na maloj šumskoj cesti odvojak udesno u šumu. Ovdje počinje lagani jednosatni uspon obroncima, najprije kroz borovinu, pa kroz mladu, a potom i zrelu šumu do ceste. To je cesta Gvozd – Petrovac, koja također

Crtani prikaz putova na središnjem dijelu Petrove gore (crtež Darka Štefanca na ploči pred lovačkim domom »Muljava«)

VOZNI RED AUTOBUSA I SATNICA HODANJA

7:20 AK Zagreb: autobus Zagreb – Topusko

8:20 Karlovac

9:20 Gvozd (9:04 Biljeg)

12:00 dolazak na Petrovac

13:00 polazak za Muljavu

14:00 dolazak na Muljavu, ručak, odmor

16:00 polazak za Biljeg (najkasnije)

17:26 Biljeg: bus Topusko – Zagreb (**17:15** Gvozd)

18:15 Karlovac

19:25 Zagreb

počinje na željezničkoj stanici u Gvozdu, ali vodi na drugu stranu. No, ne treba vas brinuti cesta. Njome valja desno, i to samo 300 metara, a potom opet desno u šumu ostrim usponom, pred kraj prilično strmo, i za 15 minuta izaći ćete na Veliki Petrovac, iza spomenika. Ukupno od Gvozda ima oko 2:15 h hoda.

Budući da je čitavo područje Petrovca premreženo obilježenim stazama, da su skice tih putova na kontrolnim točkama, a detaljna karta na parkiralištu, te da je sve to još i lijepo opisano u dnevniku i vodiču obilaznice, nećemo se ovdje detaljno baviti itinerarom po Petrovcu. Tek jedan prijedlog: cestom do Kraljeva groba, uspon do ostataka samostana i vršne točke na Malom Petrovcu (time ste »pokupili« sve KT), a zatim možete birati. Imate li vremena, najbolje se odmah kod ruševina samostana »priključiti« na zelenu trasu obilaznice pa se »srušiti« s vrha u smjeru prema Magarčevcu te preko Malog Velebita sići u dolinu Velike Radonje i na Muljavu za 1:45 sati. Ako nema vremena za to, krenite opet zelenom obilaznicom, ali u obrnutom smjeru, što znači do iza spomenika pa nizbrdo kroz šumu do KT 5 - Rimski put, za 30 min. Ovdje treba sići s obilaznice lijevo i za 15 min po poučnoj stazi (također novoobilježenoj) već ste na Maloj Radonji, odnosno na Muljavi (ukupno nepun sat hoda).

Na Muljavi se možete zadržati najdulje do 16 sati jer autobus preko Biljega prolazi u 17:20. Kako do Biljega? Najprije opet zelenom trasom obilaznice (i poučnom stazom) do ceste (15 min) i kad tu obilaznica skrene desno, naša nova staza ide ravno preko ceste kroz šumu i lagano se jednim hrptom spušta u sjevernom smjeru. U sljedećih 20 min spustit ćete se na trasu šumske željeznice, naravno opet napuštene i bez tračnica. Tom su se željeznicom nekoć prevozili trupci upravo ispod Biljega. No, danas to baš neće ići pa će trasa pruge za petnaestak minuta biti »pregažena« cestom. Stoga nam valja po cesti oko 20 min do asfalta, a onda lijevo stotinjak metara do

raskrižja (putokaz Ključar) gdje je lokalna birtija preko puta koje stoji autobus. Sve skupa 1:15 sati od Muljave.

Eto, tako smo zatvorili pješački krug po Petrovoj gori. Točno je da treba »potrošiti« cijeli dan na jednu planinarski skromnu, ali nesumnjivo i sadržajnu goru. Pri planiranju toga kruga nije bilo teško smisliti kako popuniti dan, već kako sve što bi trebalo vidjeti uskladiti s autobusnim voznim redom. Ambiciozniji i brži mogu još dodati i posjet Magarčevcu ili čak Partizanskoj bolnici, no s druge strane, krug nije prenaporan ni za one skromnijih mogućnosti. Ukupno ima 4:15 sata hoda, a na putu je mnogo mjesta pogodnih za odmor. Vodom se valja opskrbiti na izvoru na početku puta.

Što se autobusa tiče, postoji samo jedna upotrebljiva linija dnevno pa nikako nemojte zakasnuti. Doduše, na cijenu karte se ne može utjecati, a ona je pomalo pretjerana. Možemo se samo nadati da glasine o oživljavanju željezničke pruge neće ostati samo glasine, pa da ćemo jednog dana ipak lijepo na vlak pa... kao u ona dobra stara vremena.

Branko Meštrić

Kraljev grob na Petrovoj gori